

IZVEŠTAJ SA PLANINE VLAŠIĆ-BIH

18. - 20.11.2011.

Planina Vlašić se nalazi u srednjoj Bosni iznad Travnika. Najviši vrh Vlašića je Paljenik visok 1943m. U južnom delu planine nalaze se brojna točila, goli grebeni, strmi odseci i kraška vrela koja i u vreme velikih suša ne presušuju (Devečani, Orman, Plave vode, Harambašino vrelo). Severna strana Vlašića je blaže nagnuta sa izvorištima reke Vrbas. Veći deo Vlašića je pod šumom, livadama i pašljacima. Stanovništvo se bavi isključivo stočarstvom. Vlašićki sir je poznat na daleko. Na Vlašiću se nalazi sportsko-rekreativni centar „Vlašić“ na Babanovcima koji je udaljen od Travnika 28km. Pogodan je za zimski i letnji turizam. Raspolaže sa hotelskim smeštajem i pet ski staza. Na Devečanima se nalazi istoimeni planinarski dom koga planinari redovno posećuju. Na putu od Travnika ka skijalištu na Babanovcima odvaja se makadamski put koji vodi do doma. Dom raspolaže sa oko 40 ležaja i velikom trpezarijom.

Krenuli smo ka Vlašiću u petak naveče. Jedva smo se izvukli iz maglovitog Beograda. Preko Tuzle, Doboja i Zenice stižemo dosta rano u Travnik. Grad se polako budio a i mi u toplom minibusu. Po dogovoru dočeka nas je domaćin Migi vrstan planinar i izvanredan poznavalac planine. Neobičajeno za planinare van Travnika, krenuli smo iz centra Travnika kraj rodne kuće Ive Andrića i Tvrđave, obeleženom planinarskom stazom. Staza se vertikalno serpentinama uzdiže iznad grada. Nakon sat i po uspona izlazimo na plato kraj crkvice odakle je predivan pogled na Travnik.

travnička tvrđava

detalj sa uspona

Kratko se odmaramo i nastavljamo sa usponom. Naredna pauza je kod Planinarske kuće „Konjska“-1353m. Vreme je sunčano i veoma prijatno za pešačenje. Negde iza brda smo ugledali delić releja koji se nalazi na najvišem vrhu Vlašića. Cilj je na vidiku još samo da dođemo do njega. Sačekujemo zaostale planinare malo smo se razvukli po travnatim livadama. Izlazimo na greben i kolski put koji vodi do releja. Sa nama je i verni pratilac, domaćinov vučjak Reks kome je teren veoma poznat jer je baš na ovim terenima pronalazio mine. Za pet sati pešačenja prešli smo 15km i popeli 1400m. Na Opaljeniku je bilo predivno, sunčano, bez vetra sa pogledom u beskraj. Na vrhu nam se pridružiše i planinari koji su minibusom došli do doma na Devečanima.

naš domaćin i njegov verni pratilac

crkvice na prevoju

pl.kuća Konjska

još malo pa smo na vrhu

Na Opaljeniku je bilo predivno, sunčano, bez vetra sa pogledom u beskraj. Na vrhu nam se pridružiše i planinari koji su minibusom došli do doma na Devečanima. Sa Opaljenika smo krenuli ka domu i za manje od jednog sata našli se na sunčanoj terasi. Sa terase je fantastičan pogled i zalazak sunca. Zaista smo imali sreće sa vremenom.

Opaljenik-1943m

pl. dom na Devečanima

Nakon smeštaja po grupnim sobama nastavili smo sa zabavom do kasno u noć. Sutradan obiškosmo skijaški centar na Babanovcima, rodnu kuću Ive Andrića i vrelo Plave vode. Iz Travnika, nakon rastanka sa domaćinom, krenusmo za Sarajevo predvođeni Feđom našim starim pratiocem kada je Bosna i Sarajevo u pitanju. A na Bašćaršiji probasmo čevape i bosanske slatkiše. Žurimo ka Beogradu da stignemo na zadnji autobus kojim se prevoze naši planinari iz Sombora. Kao po običaju-lepo smo se proveli sa bosanskim planinarima i planinama.

ski centar na Babanovcima

rodna kuća Ive Andrića

Plave vode

Izveštaj, vođa puta: Vladislav Matković

Pomoćnik vodiča: Boro Milosavljević